

Näringsdepartementet

103 33 Stockholm

Stockholm, 2015-09-23

Remissvar
Delbetänkande från Sverigeförhandlingen: Ett författnings-
förslag om värdeåterföring (SOU 2015:60)
N2015/4841/TIF

KTH har inte några principiella invändningar mot återföring av värden som orsakas av den typ av större infrastrukturprojekt som utredningen beskriver. Det är en fråga som är aktuell i många länder och som hanteras på olika sätt.

En allmän reflektion är dock om den modell med "frivilliga" avtal som utredningen förespråkar är den mest effektiva och rättvisa metoden, dvs. att värdeåterföringen med precision verkligen riktar sig mot de aktörer/intressenter som har nytta av den aktuella infrastrukturen. Ett alternativ är t.ex. generella infrastrukturavgifter som riktar sig mot såväl befintlig som nytillkommande bebyggelse.

Med detta allmänna konstaterande har KTH följande korta synpunkter:

- Förutsägbarheten om, när och hur värdeåterföring ska ske från t.ex. byggherrar är av central betydelse. Stor vikt måste alltså läggas vid de riktlinjer för exploateringsavtal som ska utarbetas enligt 6 kap. 39 § PBL. Eftersom transportinfrastrukturen normalt är av statlig eller regional karaktär, dvs. inte bara berör en enskild kommun, kan det diskuteras om inte dessa riktlinjer bör tas på statlig/regional nivå för att garantera t.ex. likabehandling. Med den nuvarande lagtexten ligger det formella beslutet om riktlinjer för avtalen hos kommunen.
- Historiskt sett är den typ av transportinfrastruktur som utredningen behandlar förknippad med en osäkerhet när (och kanske om) den kommer att genomföras. I den mån en aktör erlägger bidrag till värdeåterföring i förskott bör det kanske övervägas om inte frågan om *återbetalning* bör lagregleras i någon form.

Remissvaret har beretts av professor Thomas Kalbro, institutionen för fastigheter och byggande vid skolan för arkitektur och samhällsbyggnad.

Peter Gudmundson
Rektor